

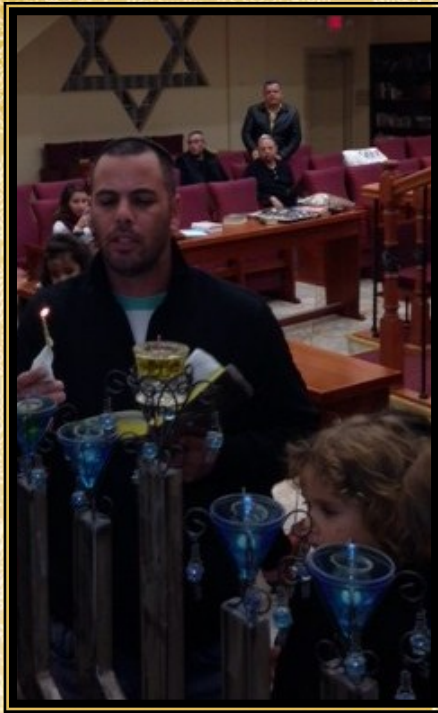
הדלקת נרות: 17:29

צאת השבת: 18:25

ר"ת: 19:00

תורת אמת

ללמוד מהזולת

בפרשתינו יעקב אבינו קורא לכל בניו ומברך ומוכיח כל בן בפני עצמו, מצד אחד הוא מזכיר לכל בן את החסרונות שלו ובמה יש לו להשתפר, ומצד שני הוא גם כן מונה את המעלות שיש בכל אחד מבניו, במה הוא מיוחד וכשרוני יותר מכל השאר, וכן שמברכם הוא מברך כל בן בברכה המיוחדת לו.

יעקב אבינו לא מצא לנכון לברך את כולם ביחד, בברכה אחת שתכלול את כולם, משום שלכל אחד יש את המיוחדות שלו את הכוחות הטמונים רק בו, **יעקב** ראה צורך להתייחס לכל אחד בנפרד, משום שאין אדם דומה לחבירו וכל אחד הוא אשיות בפני עצמו, לכן יש צורך להתייחס לכל אחד בנפרד.

הרבה פעמים אנו מכירים אדם, שכלפי חוץ אנו חושבים, שאנו הרבה יותר כשרוניים ממנו ובראיה שטחית נראה שאין לנו מה ללמוד ממנו. הנהגה זו היא מוטעית לחלוטין והאמת היא, שמכל אדם יש לנו מה ללמוד.

ידוע שיש חמישה חושים לאדם, כל זמן שכולם פועלים ביחד, אין אף אחד מהם במיטבו, אבל אם יפסיק את הפעולות של כולם ויפעיל רק חוש אחד, אז אותו החוש יפעל במיטבו ובכל חוזהו ותוקפו, וכן שרוצים להתרכז אז עוצמים את העינים או את האוזניים, נטרול של חוש אחד או שניים גורם לחוש האחר להתעצם כך גם אצל בני האדם, הכוחות הפועלים בבני אדם הם שונים מאחד לחבירו, אחד רגיש אבל כעסן, השני קר רוח אבל סבלני, אחד גאון במתמטיקה אבל אין לו חוש מוסיקלי כלל השני יש לו חוש מוסיקלי נפלא, אבל אינו יכול לפטור תרגיל פשוט. כל אדם יש בו דברים שהוא חלש בהם ודברים שהוא חזק בהם.

כולנו מכירים את המשפט "**כשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהן שונות**" (עיין בברכות סא.).

האי יחודיות היא שיוצרת את הסגנונות בבריאה, כל אדם שונה מחבירו בטיבעו, במיזגו ובצורתו, כל אחד ואחד הוא מיוחד בפני עצמו ואין שני לו, ומכל אדם, באשר הוא אדם, יש לנו הרבה מה ללמוד ממנו, אלא שאנו לא מתבוננים, כל מה שעלינו לעשות זה לחפש ולא פעם נמצא, שיש בו הרבה דברים שהוא יותר טוב מאיתנו, כל מה שנוטר לנו זה לחפש בכל אדם את התכונה שבא הוא יותר טוב מאיתנו וללמוד ולהחכים ממנו וכבר אמרו חז"ל במסכת אבות - **'אִיזְהוּ חָכָם, הַלּוֹמֵד מִכָּל אָדָם'**

אגרת הרמב"ן (קטעים מאגרת רבי משה בן נחמן (הרמב"ן) שכתב לבניו וציוה עליהם לקרואה לפחות פעם בשבוע)

"שָׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ, וְאֵל תִּשָּׁא תוֹרַת אֲמִיךָ" (משלי א ח).

תתבונן תמיד לדבר כל דברך בנחת, לכל אדם ובכל עת, ובזה תנצל מן הפעם, שְׁהִיא מְדָה רָעָה לְהַחֲטִיא בְּנֵי אָדָם. וְכֵן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (נדרים כב ע"א): **כָּל הַפּוֹעֵס – כָּל מִינֵי גִיְהוֹנוֹם שׁוֹלְטִים בוֹ, שְׁנָאֲמָר (קהלת יא י): וְהִסֵּר פֶּעַם מִלְּבָד, וְהִעֲבִיר רָעָה מִבִּשְׂרָף. וכו'.**

וְכֵאֲשֶׁר תִּנְצֹל מִן הַפֶּעַס, תַּעֲלֶה עַל לִבְךָ מִדַּת הָעֲנָוָה, שְׁהִיא מְדָה טוֹבָה מִכָּל מִדּוֹת טוֹבוֹת, שְׁנָאֲמָר (משלי כב ד): **עֲקֹב עֲנָוָה, יִרְאֵת ה'.**

וּבִעֲבוּר הָעֲנָוָה, תַּעֲלֶה עַל לִבְךָ מִדַּת הַיִּרְאָה, כִּי תִתֵּן אֶל לִבְךָ תְּמִיד: מֵאֵין בָּאתָ, וְלֵאנָה אֲתָה הוֹלֵךְ; וְשִׁאֲתָה רָמָה וְתוֹלַעַה בְּחִיָּה, וְאֵף כִּי בְמוֹתָךְ; וְלִפְנֵי מִי אֲתָה עֹתִיד לֵתֵן דִּין וְחֶשְׁבוֹן, לִפְנֵי מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, שְׁנָאֲמָר (דה"ב ו יח): **הִנֵּה שְׁמַיִם וּשְׁמַיִם הַשְּׁמַיִם לֹא יִכְלָלוּךָ, אֵף כִּי לְבוֹת בְּנֵי אָדָם** (ע"פ משלי טו יא). וְנָאֲמָר (ירמיהו כג כד): **הֲלוֹא אֵת**

הַשְּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ אֲנִי מְלֵא נָאִם ה'. וכו'.

וּבִמָּה יִתְגַּאֵר לֵב הָאָדָם? אִם בְּעֶשֶׂר – **"ה' מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר"** (שמואל א פרק ב). וְאִם בְּכְבוֹד – הֲלֹא לְאֱלֹהִים הוּא, שְׁנָאֲמָר (דה"א כט יב): **וְהִעֲשִׂיר וְהַכְּבִיד מִלִּפְנֵיךָ, וְאֵיךְ מִתְפָּאֵר בְּכְבוֹד קוֹנוֹ? וְאִם מִתְפָּאֵר בְּחֻקָּה: "מִסִּיר שִׁפָּה לְנֶאֱמָנִים, וְשִׁעַם זָקֵנִים יִקַּח"** (איוב יב כ). נִמְצָא: הַכָּל שֶׁנָּה לִפְנֵי הַמָּקוֹם, כִּי בָּאפוּ מִשְׁפִּיל גָּאִים, וּבְרָצוֹנוֹ מְגִבִּיה שְׁפָלִים, לִכֹּן תִּשְׁפִּיל עֲצָמָךְ, וְיִשְׁאָף הַמָּקוֹם. כָּכָל דְּבָרֶיךָ וּמַעֲשִׂיךָ וּמַחֲשָׁבוֹתֶיךָ, וּבְכָל עֵת – חָשׁוּב בְּלִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ עֲלֶיךָ, כִּי כְבוֹדוֹ מְלֵא כָּל הָעוֹלָם. וְדְבָרֶיךָ יִהְיוּ בְּאִמָּה וּבִיָּאָה, כְּעֶבֶד לִפְנֵי רַבּוֹ. וְתִתְפַּשֵּׁשׁ מִכָּל אָדָם. וְאִם יִקְרָאֵךְ אִישׁ – אֵל תַּעֲנֶהוּ בְּקוֹל רֶם, רַק בְּנַחַת פְּעוֹמֵד לִפְנֵי רַבּוֹ. וכו'.

העלון מוקדש

לעילוי נשמת

נח פוזנר בן ורוניקה, אברהם בן שרה אסרף

ת.נ.צ.ב.ה

ולבריאאות איתנה

יוסף וחנה אמויאל

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, לרפואה, להצלחה. לפרטים ולתרומות ניתן לפנות לטלפון: 956-455-4917

106 Oleander St. South Padre Island, TX 78597 P.O. Box 3766

חידת השבוע

את מי מהשבטים דימו לשועל ?

סיפור לשבת

רבי יהושע בן חנניה

מן הגדולים שבחכמי ישראל היה **רבי יהושע בן חנניה** (היה גם מן הלוויים המשוררים בבית המקדש בסוף ימי הבית השני), חכמתו פתחה לפניו את שעריהם של מלכים קיסרים ומלומדים. אך מראהו החיצוני היה רחוק מלהרשים. מכוער היה רבי יהושע.

פעם, באחד מביקוריו בבית הקיסר, פנתה אליו בתו של הקיסר בהתרסה: 'איך, חכמה מפוארת נמצאת בכלי מכוער!'

רבי יהושע התעלם מן העקיצה ושאל:

'תגידי, באיזה כלים מונח היין המשובח של הקיסר?'

- 'בכדים של חרס, כמובן!', ענתה בת הקיסר בלי להבין לאן חותר החכם היהודי.

- 'מה, כמו כולם?!' העמיד רבי יהושע פני תוהה, 'כל האנשים שמים בכדי חרס.

איך ייתכן שגם הקיסר ישים בכאלו כלים פשוטים!'

- 'אז במה נשים את הכלים?!' שאלה בת הקיסר שאלה מעשית!'

- 'לקיסר היה מתאים לשים את היין שלו בכלי כסף וזהב! חתם רבי יהושע את

השיחה המוזרה ופנה לדרכו.

על פי בקשת בת הקיסר הועבר היין מכדי החרס אל קנקני זהב וכסף שחותם

הקיסר מוטבע עליהן.

עברה תקופה ומשרתי הקיסר גילו כי היין החמיץ.

'מי נתן לך את הרעיון הטיפשי הזה?' חקר הקיסר את בתו, וגילה כי רבי יהושע

בן חנניה עומד מאחורי הרעיון.

מיהר הקיסר וזימן את רבי יהושע לבירור: 'למה אמרת לה כך?!' שאל.

- 'השבתי לה ממין העניין. היא שאלה אותי על מראה פניי, על החכמה שנמצאת

בכלי מכוער. והוכחתי לה כי גם היין המשובח של הקיסר נמצא בקנקן מכוער.'

- 'והרי אני מכיר גם אנשים נאים וחכמים בתורה?!' הקשה הקיסר.

- 'אם הם חכמים עכשיו, בוודאי היו חכמים יותר אילו היו מכוערים. לאדם

מכוער קל יותר להכניע את עצמו ולא להתגאות. והתורה נקנית מתוך הכנעה.

כשאדם נכנע הוא קשוב יותר, הוא מקבל יותר. הוא מחכים יותר.' (על פי הגמרא

במסכת תענית דף ז' ופירוש רש"י, שלום לעם)

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל

כל הדברי תורה יהיו להצלחת: "שלמה בן חנה סליך"

רכילות

איסור "רכילות" חמור מאד, וזהו מחלה רעה וקשה של סקרנות לספר ולגלות דברים שהצניעות יפה להם או שאין בעליהם רוצים לגלותם. והמגלה אותם נכשל בעוון, וגם השומע חוטא. ואשרי מי שטבעו נגד זה, ולא רוצה לראות או לדעת מה יש אצל השני. ולפעמים זה גובל באיסור גמור של לאו מהתורה.

אחת הגזרות של היוונים הרשעים היה לעקור דלתות מבתי היהודים על מנת שלא תהיה להם פרטיות. גם **יוסף הצדיק** עמד בנסיון קשה כי היה אחראי בבית פוטיפר, משום שהיה נמצא שם תמיד. וחז"ל צועקים במסכת ברכות (גו). "אל ימנה אדם אחראי בתוך ביתו". ומכאן כשבאים לבית החבר לאירוע מסויים, שלא להציץ ולהביט בבית מסביב, זה מיותר לגמרי. ובוזה זוכה לריכוז המחשבה בדברים המועילים.

(הרב חיים רבי)

פינת ההלכה

הלכות ליווי אורח

א. מצוה ללוות את האורחים כשיוצאים מביתו והולכים לדרכם, ומצוה זו גדולה וחשובה יותר ממצות הכנסת אורחים. ואמרו חז"ל: כל שאינו מלווה את חברו, כאילו שופך דמים, ואם ליווה, זו סגולה שחבירו לא ינזק בדרך.

ב. יש אומרים שמצות לוויה אין לה שיעור, וככל שמלווה את אורחו יותר, שכרו גדול יותר, והעיקר שלא יפחות מללוותו ארבע אמות [כ-2 מטר]. ואף שכיום נהגו להקל במצות לוויה, מפני שהאורחים מוחלים על כבודם. עם כל זה יקפיד בעל הבית ללוות את אורחו לכל הפחות ארבע אמות מביתו, משום שיש בזה סגולה שלא יארע לאורח נזק בדרך, וגם משום שמלווה את השכינה ההולכת עמו.

ג. אדם שמלווה את חברו לתחנת האוטובוס, או שמלווה לרכבו, יעמוד המלווה עד שיעלה חברו מעניו, ואחר כך ישוב המלווה לביתו.

ד. ראובן שמלווה את שמעון, ואין ברצונו של שמעון להטריח את ראובן, לא יאמר לו שיחזור לביתו, כי בהתלוותו אליו, גורם שתדבק עמו השכינה הקדושה, ואם יאמר לו שיחזור, כאילו מפריד ממנו השכינה.

ה. לפיכך אם אין רצונו של שמעון להטריח את ראובן, לאחר שראובן ליווה מעט, יאמר לו: "אין רצוני להטריחך עוד", ובוזה אינו מפריד השכינה ממנו.

ו. יש לזהר שלא להיפרד מחבירו או מקרובו מתוך בכייה, כי יש בזה סכנה גדולה. ואם אינו יכול לעצור מלבכות, יבכה קודם הפרידה.

ז. אמרו רבותינו בתלמוד: הנפרד מחבירו, לא יאמר לו "לך בשלום", אלא "לך לשלום". ואף שיש אומרים שכל זה נאמר רק למי שמקפיד על כך, אבל מי שאינו מקפיד אין הדבר מזיק לו כלל. מכל מקום ראוי ונכון להקפיד לומר לחבירו "לך לשלום" כפי שהזהירונו רבותינו בתלמוד, ולא להקל בדברים שיש בהם חשש סכנה.

ח. הנפרד מחבירו, יתן לו מטבע ויעשה בה סימן, ויאמר לו: "הנני נותן לך מטבע זה, כדי שתהיה שלוחי לתת את המטבע בקופה בעבורי, כשתגיע למקום תפצץ". ואז נחשב לשליח מצוה, ואינו ניזוק בדרך. (ואין למו מכשול)

נא לשמור על קדושת העלון. העלון טעון גניזה. אין להוציא את העלון לרשות הרבים בשבת.